

12 lutego
wspomnienie dobrowolne św. Eulalii z Barcelony,
dziewicy i męczennicy
- patronki wzywanej w zagrożeniu poronieniem

Św. Eulalia urodziła się w Barcelonie, ok. 290 r., w rodzinie szlacheckiej i bardzo pobożnej. Słyszając o męczennikach za wiarę, modliła się gorąco, aby Bóg, jeśli będzie taka jego wola, przysposobił ją do takiej śmierci. Gdy miała czternaście lat do Barcelony przybył nowy rządca prowincji Dacjan, okrutnie prześladujący chrześcijan. Ojciec Świętej schronił się wraz z nią w majątku w górach, obawiając się, że nie tylko wielka pobożność Eulalii ściągnie na nią śmierć, ale i jej niezwykła uroda mogłaby na nią ściągnąć coś o wiele gorszego. Sama potajemnie opuściła dom ojca i udała się do miasta.

Postawiona przed trybunałem rządcy wyznała, że jest chrześcijanką. Nie chcąc oddać pokłonu bożkom została okrutnie ubiczowana i wtrącona do więzienia. Następnego dnia rozciągnięto ją na rusztowaniu i rozdzierano jej ciało hakami, przypalano boki pochodnią i tarzano w palącym się wapnie. Gdy z tych strasznych męczarni wychodziła coraz mężniejsza i bardziej stanowcza, okrutnik Dacjan kazał jej lać na głowę gorący olej, a w nozdrza roztopiony ołów oraz, aby jeszcze bardziej upokorzyć Eulalię, kazał zderzeć z niej ubranie i wlec ją po ulicach miasta. Ale stał się cud i śnieg zaczął padać tak gęstymi płatkami, że okrył ciało Świętej jak białą szatą. Na koniec kazał ją rządca ukrzyżować, a gdy długo konała, kazał ją ugodzić toporem w głowę. W tym momencie jej dusza, jak biała gołębicą,

uleciała ku niebu.

Została pochowana w kościele p.w. św. Maria del Mar w Barcelonie. Jej doczesne szczątki zostały ukryte w 713 r. z obawy przed zbezczeszczeniem w czasie najazdu Maurów, ponownie odkryte w 878 r. W 1339 r. relikwie przeniesiono do alabastrowego sarkofagu w krypcie nowo wybudowanej katedry p.w. św. Eulalii.

Na dziedzińcu klasztoru przy katedrze św. Eulalii zawsze przechadza się 13 białych gęsi. Gęsi dlatego, że św. Eulalia miała w swoim domu stadko gęsi, trzynaście – bo tyle miała lat jak poniosła śmierć męczeńską i białe, jako symbol jej niewinności.

W ikonografii św. Eulalia z Barcelony jest przedstawiana w długiej szacie, najczęściej z krzyżem św. Andrzeja (*crux decussata*). Jej atrybutami są: gołąb, korona, lilia, palma, płonące pochodnie, czasami księga.

Modlitwy:

Boże, czystości duszy Dawco i Miłośniku, tą świętą cnotą dusze nasze racz obdarzać, i od wszelkiego grożącego jej niebezpieczeństwa miłościwie nas zawsze wybawiaj. Przez Pana naszego Jezusa Chrystusa, który króluje w Niebie i na ziemi, po wszystkie wieki wieków. Amen.

Święta Eulalio, wspomagaj mnie.